

Hvad er det egentlig, forslagsstillerne vil med det her, som man ikke allerede har mulighed for? Det har jeg dybest set lidt svært ved at se. Jeg tror, at det var fru Inge-Lene Ebdrup, der i en bemærkning til hr. Rasmus Prehn sagde – jeg hørte den lige tilfældigvis – at det er et slag i luften. Det er i virkeligheden det, det er, for der er intet i de her tre forslag, som man ikke med brug af aftalefriheden allerede kan komme frem til.

Hvad er det for en ekstra sikkerhed, man vil have for et eller andet, siden de her huslejenævner ikke nyder ens fulde tillid? Hvis jeg tager B 25 specifikt, har vi jo i dag en praksis, men jeg kan forstå, at forslaget går ud på, at man skal have en praksis med underhåndsbud, men det er jo sådan med underhåndsbud, at de ikke er bindende. Der kan udlejer sige: Nej, det passer mig ikke, jeg vil stadig væk have mine egne håndværkere. Så hvad vil man opnå med det?

Kl. 21.40

Nej, er det, som forslagsstillerne har i baghovedet, i virkeligheden en tvungen licitation med alt, hvad det indebærer af bøvvl og bureaukrati og faste rammer og tre tilbud, og at man skal tvinges til at tage det billigste?

Man skal tænke sig rigtig godt om, når man prøver at lave om på det her system, inden man ved en eller anden hovsaløsning, fordi et underhåndsbud måske går hen og bliver tvungen licitation, må acceptere, at udlejer skal acceptere et tilbud fra nogle håndværkere, der slet ikke kvalitativt lever op til det, som han måske ønsker på sin egen ejendom, eller som måske heller ikke kvalitativt bringer ejendommen op på det niveau, som den burde have efter fraflytning set i relation til det niveau, som lejemålet havde ved indflytning.

Det, der skal ske, er jo, at lejererne skal betale for almindelig slid og ælde, nej, han skal ikke betale for almindelig slid og ælde. Det er netop det, han ikke skal betale for, men for det, der ligger ud over det. Han skal betale for hvidtning, maling og tapetsering, hvis ikke andet er aftalt. Så kan det udvides lidt. Men altså hvidtning, maling og tapetsering.

Jeg forstår slet ikke den der frygt for – jeg tror også, at den er overdrevet – at der er en hulens; jeg ved ikke, om man må bruge det udtryk i Folketinget; risiko for, at der kommer nogle meget dyre fraflytningsomkostninger. Det mener jeg slet ikke der er dokumentation for.

Men jeg kan da give et godt råd til lejere, der vil være helt sikre på at undgå at få de der dyre fraflytningsopgør, for de ved jo bedre end nogen

anden, hvornår de flytter. Det har lejererne jo gjort op med sig selv eller sin hustru eller de andre lejere. Og så kan man jo nemt gøre det, mens man bor der. Jeg kan se, at fru Lissa Mathiasen ryster på hovedet, men jo, det kan man.

Man kan, mens man sidder i et lejemål som lejer, vælge at male sine vægge, og hvis de nu skulle være hvide, så kan man male dem hvide, mens man bor der, og derefter kan man meddele sin opsigelse. Derefter kommer en repræsentant for udlejererne eller måske endda udlejererne selv og møder lejererne, og så laver man fraflytningsopgøret.

Så vil det jo komme frem, at lejemålet ikke trænger – ordet trænger er rent faktisk kriteriet i lejeloven – og så trænger det ikke, og så må udlejererne sige: Hov, det trænger jo ikke, så må jeg tilbagebetale hele depositum, for lejemålet trænger ikke.

Hvis udlejer alligevel skulle mene, at det trængte, så kan lejererne gå til huslejenævnet, som man altid har kunnet, og få svar på: Trænger det her, eller trænger det ikke? Og så vil huslejenævnet sige: Nej, det har du søreme malet pænt, kære lejer. Og selv om der står i kontrakten, at det skal der håndværkere til at gøre, så vil man stadig væk vurdere det, og hvis han nu havde malermæssige evner, ville man sige, at det ikke trænger, og så vil man ikke kunne tage noget på en fraflytningsopgørelse.

Hvis huslejenævnet ikke skulle give lejererne medhold i det, kan man også klage til boligretten. Det er altså masser af garantier, som jeg snakker om allerede er der. Nej, de her regler, som forslagsstillerne fremsætter, er nok mest, som fru Inge-Lene Ebdrup sagde, et slag i luften for at lave nogle mere bureaukratiske regler. Det lyder meget godt ude i publikken: at sige, at nu skal vi til at gøre det godt for lejerne. Men man gør det ikke godt for lejerne, for man gør det mere bureaukratisk, og man gør det mere bøvl for udlejererne, og hvad betyder det på den omkostningsbestemte husleje? Ja, den stiger. Det var ikke smart.

Alt i alt opnår man en problemstilling, hvor man gør det dårligere for lejerne. Nu skal forslagsstillerne også huske på, at lejelovgivningens gælder mellem en udlejer og en lejer, men den gælder altså også mellem en lejer og en fremlejer. Så den fattige student, der vil rejse om på den anden side af jorden og lave godtgørende arbejde og fremleje sin lejlighed, er pludselig blevet udlejer, og så skal han leve op til alle de her bu-